

11. nedel'a A

**Chod'te a kážte, že sa priblížilo nebeské kráľovstvo.
Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných
očisťujte, diablov vyhánajte! (Mt 10,7-8)**

Prvé čítanie

Kniha Exodus 19,2-6a

Synovia Izraela prišli na sinajskú púšť a tam sa utáborili. Izrael sa utáboril pred vrchom.

Mojžiš vystúpil k Bohu. Pán z vrchu zavolať na neho: "Toto povieš domu Jakuba a oznámiš synom Izraela: Sami ste videli, čo som urobil Egypťanom a ako som vás niesol na orlích krídlach a priviedol k sebe. Ak teraz budete počúvať môj hlas a zachováte moju zmluvu, budete mojím vlastníctvom medzi všetkými národmi; veď mne patrí celá zem. Budete mi kráľovstvom kňazov a svätým ľudom."

Druhé čítanie

List Rimanom 5,6-11

Bratia a sestry, Kristus v určenom čase zomrel za nás bezbožných, keď sme boli ešte bezmocní. Sotvakto zomrie čo aj za spravodlivého; ešte tak za dobrodincu by sa niekto odhodlal zomrieť.

Boh však svoju lásku k nám dokazuje tak, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni.

Tým skôr sa skrze neho zachránime pred Božím hnevom teraz, keď sme už ospravedlnení jeho krvou.

Lebo ak sme boli s Bohom zmierení smrťou jeho Syna už vtedy, keď sme boli s ním znepriatelení, tým skôr – po uzmierení – budeme zachránení jeho životom. A nielen to: v Bohu sa môžeme aj chváliť skrze nášho Pána Ježiša Krista, lebo skrze neho sme obsiahli zmierenie.

Evanjelium

Matúš 9,36 – 10,8

Keď Ježiš videl zástupy, bolo mu ich ľúto, lebo boli zmorené a skleslé ako ovce bez pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: "Žatva je veľká, a robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu!"

Zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc vyhánať nečistých duchov a uzdravovať každú chorobu a každý neduh.

Mená dvanástich apoštolov sú: prvý Šimon, zvaný Peter, a jeho brat Ondrej, Jakub Zebedejov a jeho brat Ján, Filip a Bartolomej, Tomáš a mýtnik Matúš, Jakub Alfejov a Tadeáš, Šimon Kananejský a Judáš Iškariotský, ktorý ho zradil. Týchto Dvanástich Ježiš vyslal a prikázal im: "K pohanom nezabočujte, samaritánske mestá obíd'te; choďte radšej k ovciam strateným z domu Izraela. Choďte a kážte, že sa priblížilo nebeské kráľovstvo. Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očisťujte, diablov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte!"

Na zamyslenie

Ježišov súcitiť, s ktorým sa stretávame už hneď v prvej vete dnešného evanjelia, je niečo oveľa viac ako len akési dojatie – je to Boží záujem, ktorý sa stal človekom, a ktorý sprevádza od samého začiatku celé dejiny izraelského národa. Vo všetkých častiach dnešných čítaní je vyjadrená tá istá skúsenosť: pred každým ľudským výkonom stojí Božie prijatie a jeho starosť. Boh vždy hľadá (a nachádza) nové cesty, aby ukázal ľuďom Svoju lásku a náklonnosť. Zobrali ste si to na vedomie? – pýta sa Boh v prvom čítaní, – aj keď váš život bol tvrdý a ťažký, vždy som vám pomáhal. Dôverujete mi na základe tejto skúsenosti, že vám naďalej budem pomáhať? Každý krok, každé rozhodnutie človeka je takto odpoveďou na prvý Boží krok. Keď zostaneme všímaví voči mnohým malým znameniam na našej životnej ceste, potom skutočne objavíme Božiu náklonnosť v našom živote ako Jeho darovanú lásku, ktorú si nemožno ničím zaslúžiť, a ktorá zároveň chce byť darovaná ďalej. Ježiš, táto Božia láska, ktorá sa stala človekom, prosí každého z nás osobne o to, aby sme tento dar prijali a spolu s ďalšími ľuďmi ju opäť ako dar dali ďalej. A to naozaj len-tak, zadarmo, pretože to je pravá podstata daru. Len v spoločenstve Boha a človeka, a človeka s človekom môže byť tento dar pre tých, ktorí sa stratili vo vlastnom živote, a ktorí sa cítia opustení, viditeľný a citel'ný a tak sa Božie kráľovstvo môže zakotviť pevnejšie medzi nami.

V evanjeliu sú Ježišom cielene vybratí učeníci, ktorí sú poverení úlohou, je im daná plná moc a ako konkrétne osoby (volané po vlastnom mene) sú vyslaní do sveta. Tým istým spôsobom povoláva a posiela dnes Ježiš aj nás. Našou úlohou je tak vtedy ako aj dnes ohlasovať Božie kráľovstvo. Toto naše ohlasovanie je sprevádzané uzdravovaním. Môžeme si všimnúť, že úlohy, ktoré sú tu vymenované, nie sú v žiadnom prípade ľahké: uzdravovanie malomocných, kriesenie mŕtvych, vyhánanie zlých duchov. Vydanie človeka chorobe, vnútornej rozorvanosti alebo smrti je možno tým najväčším výrazom ľudskej ohraničenosti a otroctva. Je to teda v prvom rade oslobodenie z púť, oslobodenie, ktoré nám dáva pocítiť Božie kráľovstvo. Cez toto oslobodenie si máme uvedomiť, že Boh chce pre každého z nás toto oslobodenie, ktoré sa môže teraz uskutočniť len v jednotlivých prípadoch, situáciách!

Pozor však! Byť vyvoleným nás nerobí väčšími ako sú druhí, a ani nie je privilegiom pre pohodlný bezproblémový život. Vyvolenie nesmie viesť k fanatizmu, k chybnéj viere, že len my ako vyvolení máme jediní to pravé, správne učenie. Ba naopak: keď vážne zoberieme, prijmeme naše vyvolenie, ocitneme sa veľmi rýchlo v rozpore s bežnými hospodárskymi a sociálnymi pravidlami a spoločenskými hodnotami, a tak budeme v skutočnosti zdieľať osud prorokov. Skúsenosti dištancovania sa ľudí od nás, alebo dokonca oddelenie, opustenie, budeme môcť zdoľať len vďaka tomu, že budeme naozaj cítiť to, že byť vyvoleným je naozaj len dar, ktorý sa môže len vtedy rozvíjať, keď medzi Bohom, medzi Tým, ktorý povoláva a vyvoleným človekom je zvláštny vzťah. Tak ako dvaja milujúci sa ľudia berú navzájom na seba úlohu a zodpovednosť a to, čo jeden od druhého dostanú, dokážu veľkoryso a slobodne, "len-tak" rozdávať a darovať ďalej. Božia náklonnosť nesmie byť v žiadnom prípade zneužitá k ideologickým záujmom. Len konkrétni ľudia v konkrétnych životných situáciách smú z toho profitovať.